

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Раднево, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Р.П.

при участието на секретаря И.С.

като разгледа докладваното от Р.П. Административно наказателно дело № 20245520200051 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 8-75-23 от 24.01.2024 г., издадено от и.д. директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – Стара Загора, с което на „М.М.И.“ ЕАД на основание чл.200, ал.1, т.2 от Закона за водите /ЗВ/, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 48, ал.1, т.3 от ЗВ.

За констатираното нарушение е съставен АУАН №75/28.08.2023г. от М. Г. М. – гл. експерт в РИОСВ- Стара Загора, в присъствието на свидетелите П. Г. П.а- Р. и Р. Д. Т. – гл. експерти в РИОСВ- Стара Загора .

Жалбоподателят твърди, че НП и АУАН са издадени при съществени нарушения, допуснати в хода на административнонаказателното производство, поради което моли съда да отмени наказателното постановление. Алтернативно, в случай че остави в сила обжалваното наказателно постановление, моли да бъде намален размера на наложената имуществена санкция до предвидения в закона минимум.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - „М.М.И.” ЕАД гр. Раднево, с ЕИК ****, представлявано от Изпълнителния директор И.Ч., чрез упълномощения юрисконсулт Н. обжалва същото, като прави конкретни оплаквания за неговата незаконосъобразност. Моли съда да отмени изцяло наказателното постановление, като незаконосъобразно и неправилно, като излага доводи за

това.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител.

Районна прокуратура-гр.Стара Загора, ТО Раднево, не е изпратила представител и не е взела становище по жалбата.

С оглед събраните по делото доказателства и представените такива с административнонаказателната преписка, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 14.06.2023 г. е извършена проверка на рудник „Т. -1“ с. Т., експлоатиран от жалбоподателя „М.М.И.“ ЕАД от експерти в РИОСВ Стара Загора във връзка със задължителен емисионен контрол на заустваните отпадъчни води за спазване на индивидуални емисионни ограничения /ИЕО/, въведени с Разрешително №33120022/10.06.2009 г., продължено с решение №РР -4567/10.06.2022 г., издадено от Басейнова дирекция „Източнобеломорски регион“ Пловдив. При проверката била взета един брой проба отпадъчна вода от пункт №1 с географски координати - №42° 13' 40,529"; Е 26° 05' 03,330", като при направените физико-химични анализи на взетата проба отпадъчна вода /протокол за изпитване на отпадъчни води №12-1406/28.06.2023 г. на Регионална лаборатория Стара Загора/ показват превишения на индивидуалните емисионни ограничения, въведени с Разрешително №33120022/10.06.2009 г., продължено с решение №РР - 4567/10.06.2022 г. на БД ИБР Пловдив по показател – сулфати. Фактическата концентрация на посочените показатели, съгласно протокол за изпитване на отпадъчни води №12-1406/28.06.2023 г. е сулфати – 879 мг/л. при ИЕО 400 мг/л.

При установяване на посочените факти на жалбоподателя „М.М.И.“ ЕАД бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл. 48, ал.1, т.3 от Закона за водите. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя на основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН, след връчване на надлежна покана за съставяне на АУАН. Въз основа на съставения акт е издадено оспореното наказателно постановление, с което на „М.М.И.“ ЕАД гр. Раднево е наложена на основание чл. 200, ал.1, т.2 от Закона за водите имуществена санкция в размер на 2 000 лева, за извършено нарушение по чл. 48, ал.1, т.3 от ЗВ.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, които съдът кредитира

изцяло като достоверни и непротиворечиви, а именно – разпита на актосъставителя, протокол за изпитване на отпадъчни води №12-1406/28.06.2023 г. на Регионална лаборатория Стара Загора, протокол за проверка №0000000049/14.06.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – и.д. директор на РИОСВ Стара Загора при спазване на неговата материална и териториална компетентност.

Предвид характера на нарушението, а именно осъществено чрез бездействие - неизпълнение на регламентираното в чл. 48, ал. 1, т. 3 ЗВ задължение за водоползвателите - титуляри на разрешителни да поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните, същото следва да се счита за извършено към датата на установяването на неизпълнението на посоченото задължение. В конкретния случай датата на установяването на обстоятелството, че в пункт № 1 в рудник „Т. -1“ с. Т. се заустват отпадъчни води, като не се спазват индивидуалните емисионни ограничения, определени в издаденото Разрешително №33120022/10.06.2009 г., продължено с решение №РР - 4567/10.06.2022 г. на БД ИБР Пловдив, е установената дата на нарушението - 14.06.2023 г., която е и отразената, както в АУАН, така и в НП дата на извършване на нарушението.

Настоящата съдебна инстанция не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, предпоставящи отмяна на наказателното постановление. Изтъкнатите във въззивната жалба оплаквания са неоснователни.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неспазването на срока, регламентиран в разпоредбата на чл. 52 ал.1 от ЗАНН. Този срок е инструктивен и неспазването му няма и не може да има за последица

незаконосъобразност на наказателното постановление. Пропускането на този срок не отменя задължението на наказващия орган да се произнесе по образуваната административнонаказателна преписка като това произнасяне може да бъде както с наказателно постановление по реда на чл.53 от ЗАНН, така и с прекратителен акт по чл.54 от ЗАНН. След като е издадено наказателно постановление, от значение за неговата законосъобразност, е спазването на срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН, но не и на този по чл.52 ал.1 от същия закон.

Неоснователно е и възражението относно допуснатото нарушение на чл. 57, ал.1, т.13 от ЗАНН, доколкото в наказателното постановление не било посочено в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване. Подобно възражение би имало значение при просрочена жалба, но в настоящия случай, доколкото жалбата е подадена в срок и пред надлежния съд, този пропуск по никакъв начин не нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Не са налице и твърдените в т.5. и т.6 от жалбата нарушения на процесуалните правила. В диспозитивната част от наказателното постановление ясно е посочена санкционната разпоредба, а именно чл. 200, ал.1, т.2 от Закона за водите, а в разпоредбата на чл. 201, ал.2 от Закона за водите е посочен кръгът на оправомощените лица, които могат да издават наказателни постановления за извършени нарушения на чл. 200 от същия закон и в този смисъл не е налице противоречие между двете посочени разпоредби, което да доведе до невъзможност на наказаното лице да разбере на какво основание е санкционирано.

Неоснователно е и възражението, за несъответствие между констативната част на наказателното постановление и неговият диспозитив. Действително в диспозитива на наказателното постановление е наложена имуществена санкция на основание чл.200, ал.1, т.2 от Закона за водите за извършено нарушение на чл. 48, ал.1, т.11 от Закона за водите, но доколкото в обстоятелствената част административнонаказващият орган правилно е квалифицирал деянието съобразно неговите съставомерни признаци като такова по чл. 48, ал.1, т.3 от Закона за водите, настоящата съдебна инстанция намира че констатираното несъответствие не може да бъде определено като съществено процесуално нарушение, което на самостоятелно основание да доведе до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Не се споделя

и оплакването в жалбата, че констатираното превишение на сулфати се дължи на природните залежи на гипс в региона. На жалбоподателя по надлежния ред е издадено разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, с което са определени индивидуалните емисионни ограничения за показателите включени в него по места на заустване. Той следва да изпълнява поставените в разрешителното условия, а именно да отговаря на индивидуалните емисионни ограничения, посочени в разрешителното, поради което съдът намира за ирелевантни изтъкнатите от жалбоподателя причини за извършване на нарушението.

При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

В настоящото производство, в тежест на административнонаказващия орган е да докаже по безспорен начин пред съда, че има извършено административно нарушение от лицето, посочено като нарушител. С оглед на събраните по делото доказателства, съдът счита, че е установено по несъмнен начин извършено административно нарушение. Наложена е имуществена санкция на ЮЛ, по отношение на което отговорността е безвиновна, т. е. не следва да се търси отговорност на конкретно физическо лице от дружеството.

От обективна страна нарушението по чл. 48, ал.1, т.3 от ЗВ, която въвежда задължение за водоползвателите да поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителното, се осъществява чрез неспазване на някои от определените с него параметри, а санкциите за неизпълнение на това задължение са предвидени съответно, за всеки отделен случай, в чл. 200, ал.1, т.1, т.2. Не е спорно по делото, че на 14.06.2024 г. е извършена проверка по задължителен емисионен контрол на отпадъчните води, която цели да установи дали се спазват емисионните норми. За извършената проверка е съставен протокол №000000049/14.06.2023 г., както и протокол за изпитване № 12-1406 от 28.06.2023 г. от Регионална лаборатория Стара Загора към ИАОС като е отразена установената фактическа обстановка - за обекта има издадено разрешително за заустване на отпадъчни води, взета е водна проба от мястото на точка за заустване. Въз основа на резултатите от физико - химичния анализ е съставен акта за установяване на административно нарушение, с който е започнало настоящото производство.

Съдът намира, че в производството е безспорно установено, че жалбоподателят е извършил нарушението по чл. 48, ал.1, т.3 от ЗВ, като не е изпълнил задължението си да поддържа необходимото качество на водата в съответствие условията на разрешителното.

Съдът намира, че акта за установяване на административно нарушение отговаря на всички формални изисквания на чл. 42 от ЗАНН, има необходимото по закон съдържание, подписан е от лицата посочени в чл. 43, ал.1 от ЗАНН, съставен е в отсъствието на нарушителя при спазване разпоредбата на 40, ал.2 от ЗАНН, т.е. при установяване на нарушението са спазени всички процесуални правила и правото на защита на жалбоподателя е било гарантирано в пълен обем.

Установено е по несъмнен начин по делото, че „М.М.И.” ЕАД гр. Раднево не е изпълнил задължението си да поддържа необходимото качество на заустваните отпадъчни води, в нарушение на индивидуалните емисионни ограничения, дадени с разрешителното, установено е превишението, с протокол за извършен физико - химичен анализ. Именно това нарушение е визирано в разпоредбата на чл.200, ал.1 т. 2 от ЗВ. При установяване на нарушението не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя. На същия са били предявени всички факти, обуславящи признаците на нарушението от обективна страна и срещу тези факти дружеството се е защитавало при провеждане на административно наказателното производство.

Съдът намира, че липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията на съществените. Действително, административнонаказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е „маловажен“, да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административнонаказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че според него не се касае за маловажен случай.

Санкционната разпоредба на чл. 200, ал.1 , т.2 от Закона за водите предвижда за юридическите лица имуществена санкция в размер от 2 000 лв.

до 10 000 лв. В настоящия случай административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция в минимален размер – 2 000 лв., която напълно съответства на степента на обществена опасност на извършеното нарушение и в този смисъл възраженията на жалбоподателя в тази насока отново са напълно неоснователни.

След като прие разглежданото нарушение за доказано по несъмнен начин, както и наложеното наказание за правилно определено, съдът намира обжалваното наказателно постановление за законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал.1, предл. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 8-75-23/24.01.2024 г. на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите гр.Стара Загора, с което на „М.М.И.” ЕАД със седалище и адрес на управление гр. Раднево, обл. Стара Загора, ул. „***” №13 ЕИК ***, представлявано от инж. И.Ч. – изпълнителен директор за административно нарушение по чл.48, ал.1, т.3 от Закона за водите, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева на основание чл. 200,ал. 1, т.2 от Закона за водите, като законосъобразно.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____